

ל"ג בְּעוֹמָר
בַּיַּעַר

כתבה: תמר זקס

היתה זו שעת בקר מקדמת. שלמה הקטן התעורר במטה לאטו.

"בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחברך... "זמזם אבא לעצמו.
"בר יוחאי, שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש... "ענה לו בשירה מרדכי,
אחיו הגדול של שלמה.

"אל תשכחו לקחת את האכל שהכנתי לנו לדרך!" קראה אמא.
לשמע הקולות העולים מהמטבח התישב שלמה על המטה ושפשף את עיניו.
"מוזר... "חשב לעצמו, "לאן כלם הולכים? לאן הם ממהרים?"
"אני מוכן!" קרא מרדכי.

"למה הם לא העירו גם אותי?" התפלא שלמה, קפץ מהמטה ומהר למטבח. אך המטבח
כבר היה ריק וכה גם חדר האורחים!
שלמה הציץ בספריה של אבא - אך גם שם לא מצא איש.

"אפשר להעמיס כבר את האכל?" שאל מרדכי מפתח הבית.
"כן, כן, ודאי, הכל כבר מוכן מזמן!" השיבה אמא.

שלמה מהר אל דלת הכניסה, שם ראה את מרדכי אחיו ושני סלים מלאים כל טוב
בידיו.

"לאן אתה לוקח את כל האכל הזה?" התפלא שלמה.
"ליער, "ענה מרדכי.
"למה אנחנו נוסעים ליער?"

”שִׁכַחְתָּ שֶׁהַיּוֹם ל”ג בְּעֶמְרָ? עֲנֵה מְרֹדְכִי, ”בְּכָל שָׁנָה בְּל”ג בְּעֶמְרָ אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים
לְהֵכִין בַּיַּעַר קִשְׁתוֹת וְחֻצִים, לְלַמֵּד עַל בַּר כּוֹכְבָא וְעַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי.

”אָמָא, לָמָּה לֹא הֵעֲרַתְּם אוֹתִי?” שָׁאַל שְׁלֹמֹה.

”כִּי אַתָּה נִשְׁאַר בַּבַּיִת, ”הִסְבִּירָה אָמָא.

”אָבֵל לָמָּה?” כָּעַס שְׁלֹמֹה.

”אַתָּה עַדִּין צָעִיר, זֶהוּ יוֹם אָרוֹךְ וְאֲנַחְנוּ נַחְזֹר מֵאַחֵר.”

”אֲנִי לֹא קֶטָן! אֲנִי כָּבֵד גָּדוֹל וְיָכוֹל לָבוֹא אֵתְכֶם לַיַּעַר!” אָמַר שְׁלֹמֹה וְרָקַע
בְּרַגְלוֹ.

”בְּעֶזְרַת ה' בְּשָׁנָה הַבָּאָה...”

”אָבֵל אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְחַכּוֹת עַד שָׁנָה הַבָּאָה!” בָּכָה שְׁלֹמֹה.

”הֵאֵם אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּכִי?” שָׁאַל אָבֵא.

”אֲנִי לֹא קֶטָן, אֲנִי רוֹצֵה לָבוֹא אֵתְכֶם לְהֵכִין חֵץ וְקִשֶׁת וְלַלְמֹד עַל בַּר כּוֹכְבָא וְרַבִּי

שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי!” רָקַע שְׁלֹמֹה בְּרַגְלָיו, רָץ לְחַדְרוֹ וְהִתְלַבֵּשׁ בְּמַהִירוֹת. הוּא נֶעְמַד

לִיד הַדָּלֶת וְהַחֵל לְשִׁיר בְּקוֹל גָּדוֹל:

”בַּר יוֹחָאִי, נִמְשַׁחְתָּ אֲשֶׁרִיד, שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחִבְרָה.

בַּר יוֹחָאִי, שְׁמֹן מִשְׁחַת קִדְשׁ, נִמְשַׁחְתָּ מִמִּדַּת הַקִּדְשׁ...”

שְׁמַעוֹ אָמָא וְאָבֵא אֶת שְׁלֹמֹה שֶׁר וְחִיכּוּ זֶה לָזֶה. בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר הֵם הִחְלִיטוּ לְצַרֵּף אֵלֵיהֶם

אֶת שְׁלֹמֹה, כִּךְ שֶׁגַם הוּא יוֹכֵל לְהֵכִין חֵץ וְקִשֶׁת וְגַם הוּא יִלְמַד עַל בַּר כּוֹכְבָא וְעַל רַבִּי

שְׁמַעוֹן שֶׁהִסְתַּתֵּר בַּמַּעְרָה וְלַמֵּד שֵׁם תּוֹרָה עִם בְּנוֹ.

הרב גורן אהבת תורה